

novoměstský kurýr

3/2014

ČLÁNKY - INFORMACE - AKTUALITY - NÁZORY- FOTOGRAFIE

Slavoňov - dřevěný kostel sv. Jana Křtitele, vpravo zvonice. Foto: J.B.

w w w . n o v o m e s t s k y k u r y r . i n f o

OBSAH:

MAPA REGIONU
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ - ORP
SLAVOŇOV
HISTORIE OBCE

SLAVOŇOV O SOBĚ DNES
VÍCE O SLAVOŇOVĚ A SLAVOŇOVSKÉM KOSTELE
STARÉ NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ
POHLEDY Z MĚSTA

VTIPY NA ZÁVĚR,
ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM
FOTOGRAFIE PANORAMA
FOTOGRAFIE NA ZÁVĚR (str. 11,12)

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ obec s rozšířenou působností

Na mapce vpravo je přehled obcí, které spadají do působnosti Nového Města nad Metují ve smyslu ORP (obec s rozšířenou působností). Na řadě je další obec.

Tentokrát je to obec Slavoňov.

Nejdříve se podívejme, co o sobě napsala obec Slavoňov do knihy „Nové Město nad metují a jeho kraj“ v roce 1939:

SLAVOŇOV

Směrem k Orlickým horám - 4 km od Nového Města nad Metují - jest položena obec Slavoňov. Když staneme na okresní silnici před ní, na vršku, zvaném „U křížku“, objeví se nám tato víska v menší kotlině, rozložená podle silnice, vedoucí tudy k Novému Hrádku. Jen vpředu po pravé straně silnice na kopečku stojí kostel s farou a obecná škola. Malebný je pohled od jara do podzimu, kdy ze zeleně stromů vykukují jen střechy, místy doškové, ale tím snad ještě poutavější.

Kdy vznikla obec Slavoňov, není přesně známo. Jisto však je, že tu byla již ve 14. století víska, která patřila k Novému Hrádku, a to k panství frymburskému. Jako pánové na Frymburce se připomínají: od r. 1368 Hynek z Dubé, z Náchoda a na Frymburce, r. 1432 Jan Jiří z Dubé a Riesenburka a na Frymburce. Asi roku 1530 prodal Achilles Anděl z Ronovce díl panství frymburského Janu Trčkovi z Lípy, a roku 1536 náleží již celé toto panství pánům Trčkům z Lípy a na Opočně. Tak zůstalo až do vymření rodu 1634 a roku 1636 patří již celé panství opočenské a tím i frymburské knížatům Colorado-Mansfeldům, jimž zůstává až do dnešních dob.

Podle zápisů bylo v Slavoňově 9 usedlíků (sedláků) a dvě chalupy na obci. Patřil kdysi ke kraji hradeckému, od r. 1850 byl určitou dobu v kraji jičínském a nyní zase patří ke kraji hradeckému a okresu novoměstskému. Postupem času, snad přistěhování, snad růstem rodů rozšiřovala se ves a dnes čítá 75 čísel popisných a 266 obyvatel. Obec je většinou zemědělská, jen něco příslušníků hledá zaměstnání jinde. Usedlosti jsou většinou menší a hodně zde ještě uvidíme ruční tkalce, jak si za stavem vydělávají na svůj chléb.

Koncem minulého století založen byl zde hasičský sbor, který až do dnešních dob je jediným, ale vzorným spolkem v Slavoňově. Je zde obecná škola, do níž docházejí děti z Blažkova, Libchyně a Jestřebí, a kdysi k ní patřila i obec Bohdašín. V kampeličce, kterou roku 1900 založil za plného pochopení rolníků ze Slavoňova, Zákraví, Blažkova, Libchyně a Jestřebí dp. farář Václav Vojnar a jejíž pěknou budovu vidíme hned na začátku obce, soustřeďuje se finanční život z okolí a tento peněžní ústav je chloubou všech jeho členů, neb pracuje nezištně pro hospodářské, ba povšechné povznesení svých příčleněných vesnic. Veškerý život, jak kulturní, tak hospodářský, je v Slavoňově opravdu na výši doby a uvědomění občanů ve všech otázkách je takové, jakého dnešní vyspělá doba vyžaduje.

V okolí Slavoňova je několik pamětihodností historických, a to tak zvané šance v lese Borovince, Mertův důl (při cestě Klopotovským údolím) s pověstnou čertovou šlapotou, les zvaný Lógr, ale největší památkou je farní kostel.

Kdy vznikl, není přesně známo. Lze však souditi, že za Karla IV., kdy podle příkladu panovníkova zakládány byly četné kostely a kláštery. Souditi tak lze z toho, že již roku 1384 je zmínka o něm v metropolitním zápisu. Tehdy byla také asi

vystavěna věž, jejíž stavba svědčí o tom, že je hodně stará, zejména schodiště a podlážka, umístěná zvenčí. Je pravděpodobno, že již od té doby byl tu malý zvon, který r. 1917 byl vzat k účelům válečným a na němž byl nápis, který nemohl nikdo rozluštit. Kdy zanikl tento původní kostel, není známo, ale pravděpodobno je, že za válek husitských.

Druhý, dosud stojící kostel dřevěný, byl vystavěn roku 1553, jak dokazuje ve dřevě stropu vyřezaný nápis: „Léta Panie 1553 vystavien jest kostel Slawonowský! Počátek nákladu jest byl Jan Koltačka a Jan syn jeho. Majstři byli tři: jeden z Lipska, druhý z Opavy, třetí z Zlohovy. W ten čas staven od dřeva“. Zakladatelé Jan Koltačka a jeho syn Jan Koltačka, pravděpodobně bohatí sedláci z osady Blažkova, opatřili také kostel lesy a poli, jichž část mu dosud náleží. Patronátní právo náleželo kdysi panství opočenskému a nyní panství novoměstskému.

Nynější kostel býval utrakvistický, jak dokazuje kalich na příčném trámě stropu mezi lodí a presbyterií. Jsou na něm postavy dvanácti apoštolů a Spasitele, klesajícího pod křížem. Skrze tuto malbu prosvítá starší nápis. Týká se r. 1705, kdy byl celý kostel vymalován pestrou malbou, která byla později zabílána (r. 1833), a když vápno opadávalo, zamalována olejovou obyčejnou barvou, takže byla původní malba zakryta. Až před šesti roky byla zase původní barva odkryta a dodnes ji tam vidíme, pokud špatnými nátěry nebyla poškozena.

Původně byl kostel zasvěcen sv. Martinu, biskupu, jak je viděti z různých dokladů na faře novohradecké a podle obrazu, který v kostele byl a který kdysi visel na hlavním oltáři. Byla to hrubá a neumělá kopie Škrétova obrazu sv. Martina, biskupa. Roku 1683 byl kostel zasvěcen sv. Janu Křteli, jak je dosud a jak dokazuje nápis na hlavním oltáři. Z vnitřních cenných památek je pozoruhodná křtitelnice z 18. století, kazatelna z r. 1830, oltář P. Marie z r. 1832 a mešní knihy z r. 1671, 1690, 1735 a 1707, dále kancionál Slaviček rajský z roku 1719.

Starší než nynější kostel je, jak jsem již vpředu uvedl, zvonce. Jsou na ní tři zvony: velký a malý z doby již poválečné a prostřední z roku 1561.

Ke kolatuře patří obce: Slavoňov, Blažkov, Zákraví, Libchyně, Jestřebí, Mezilesí, Sendraž, Bohdašín a osada novoměstská Bradle.

Na zdejší faře působil delší dobu rodák novoměstský, dp. Václav Vojnar, který povznesl hospodářsky zdejší kraj a je mu zachována v srdcích lidu milá vzpomínka.

Malá je naše víska, ale život v ní, třeba tvrdý, je každému milý a kdo musí ji opustit, rád se zase vrací a obnovuje staré doby, aspoň ve vzpomínkách. A když stane člověk nad Slavoňovem, u lesa zvaného ve Smrčinách, a zahledí se dolů, jak říkáme, do kraje, uzří na obzoru se rýsovatí Kunětickou horu a vpravo věže krajského města Hradce Králové. Tu chvíli vidí ještě dál, tam zaletí duchem až k matičce Praze a tu teprv poznává, co je mu drahé a milé.

Josef Holý, okres, místostarosta MNS.

SLAVOŇOV O SOBĚ DNES

Základní informace

Obec Slavoňov naleznete v severovýchodním cípu královéhradeckého kraje v podhůří Orlických hor cca 5 km od Nového Města nad Metují v okrese Náchod.

Název Slavoňov, dostala obec patrně po zakladateli prvního kostela a obce „arcijáhu“ Slavoňovi, který působil v Hradci Králové a okolí kolem roku 1167 (arcijáhen byl titul vysokého církevního představitele jako je v dnešní době např. biskup). Nejstarší dochovaný zápis, kterým lze doložit původ obce je však poněkud mladší. Pochází z knihy Rejstříky papežských desátek - „Registra“ Václava Vladimíra Tomka, v níž se uvádí: ...roku 1384 odváděl desátky 3 groše...

Počet obyvatel ke dni 31. 12. 2009 čítá ve Slavoňově 247 a 36 v obci Blažkov, která spadá pod správu obecního úřadu ve Slavoňově. Obě obce se rozkládají s okolními poli a lesy na rozloze 392 ha. Ve Slavoňově napočítáme 96 domů a v Blažkově 18. Průměrná nadmořská výška pro obě obce je 420 m.n.m. Nejvyšší bod leží ve výšce asi 500 m.n.m.

Obecní úřad spravuje 7 členů zastupitelstva. Radní se starají o chod obce, budovu obecního úřadu, dvě hasičské zbrojnice, mateřskou školu, knihovnu a hřbitov.

Na území obce Slavoňov působí firmy ZBA GeoTech, s.r.o., NovoPLAST PP, s.r.o., Mistrál, a.s., a zemědělské družstvo Slavoňov, a.s. Drobné živnosti zde provozují 2 truhlářské dílny, autoopravna, strojní obrábění, spolek pro chov koní Ranch Slavoňov, pohostinství „Bětka“, prádelna a další.

Spolkovou činnost provozuje myslivecké sdružení a dva hasičské sbory, jejichž členové jsou aktivní ve sportu, v hasičských dovednostech, v kultuře a jsou také významným pomocníkem obecního úřadu při údržbě a zkrášlování obce.

K rekreaci v obci slouží několik překrásně renovovaných dřevěných chalup. Rozvoj obce – Ke zdravému rozvoji obce patří zejména zpracovaný územní plán a dostatek stavebních parcel na výstavbu rodinných domků s vybudovanými inženýrskými sítěmi a plochy k výstavbě nových firem.

Obec Slavoňov je ve svém okolí i po celém světě proslavena celodřevěným kostelem, který je vzácnou ukázkou lidové architektury, byl postavený r. 1553. Od svého vzniku do současnosti je kostelem živým (konají se zde bohoslužby několikrát týdně). Díky této aktivitě je v bezvadném technickém stavu nejen kostel, polodřevěná zvonice, márnice, ale i hřbitov, který je obehnan kamennou zdí kruhovitěho tvaru. Pozoruhodná je pečlivě zrestaurovaná vnitřní výzdoba pestrobarevným přírodním motivem.

Na okraji obce Slavoňov leží Dům Mariina zahrada. Patří Schönstattskému svazu žen (Sociální sdružení žen), jednomu společenství mezinárodního Schönstattského hnutí. Slouží převážně setkáním různých společenství Schönstattského hnutí.

Z internetových stránek obce Slavoňov.

VÍCE O SLAVOŇOVĚ A SLAVOŇOVSKÉM KOSTELE

Jméno Slavoňov dostala obec patrně po zakladateli prvního kostela a obce „arcijáhu“ Slavoňovi který působil v Hradci Králové a okolí kolem roku 1167 (arcijáhen byl titul vysokého církevního představitele jako je v dnešní době např. biskup). Nejstarší dochovaný zápis, kterým lze doložit původ obce je však poněkud mladší. Pochází z knihy Rejstříky papežských desátek - „Registra“ Václava Vladimíra Tomka v nichž se uvádí: „Slavoňovium Ekselsia St. Joane Batista Dobruscensi Ano 1384 solvit Decimam tres grossos“ (odváděl desátky 3 groše). Kostel zanikl patrně za husitských válek. Jeho podobu nám připomíná pouze otisk pečeti obce z té doby, na které je vyobrazen patrně původní kostel s věží na dvou návrších. Na nižším návrší je vyobrazeno šest smrku (na každé straně tři) a uprostřed vyjící vlk nebo pes otočen vpravo. Otisk tohoto pečetidla je uchován v Eichlerově sbírce pečetidel v Národním muzeu v Praze.

Druhý dosud stojící dřevěný kostel byl vystavěn roku 1553 za vydatného přispění Jana Koltačky a jeho syna Jana z Blaž-

kova. Tento bohatý rolník (možná zeman nebo svobodník) vystavěl kostel na svém pozemku a tento daroval farnosti spolu s rozsáhlými polními a lesními nemovitostmi v okolí Slavoňova. Pověst praví, že Janu Koltačkovi náležela ves Blažkov patřící k novoměstskému panství. Sídlo měli Koltačkové v dnešním č.p. 9 tj. Kreclův, dříve Zákravských statek. V době výstavby měl kostel tři magistry, jeden byl z Lipska, druhý z Opavy a třetí z Hlohovy (snad Hlohová ve Slezsku). Materiál na výstavbu dodal patrně Jan Koltačka ze svých lesů. Trámoví se skládalo od spodu stavby nejprve z dubových, jedlových a smrkových kmenů. Spáry byly utěsněny mechem a maltou, navrchu obileny. Půdorys stavby je tvořen nepravidelnou obdélníkovou lodí, se zúženým kněžištěm orientovaným východním směrem. Naproti kněžišti je v celé šíři hlavní loď vybudován kůr s varhany. Vstupní místo do kostela zajišťuje předsíň se sníženým stropem přistavěná roku 1705. Střecha je valbová, stupňovitá pokrytá šindelem. Ve vrcholové části stavby je malá kupolovitá zvonička opatřená zvonkem. Okna stavby jsou různých velikostí a jsou umístěny v různých výškách. V severní části je ke kněžišti přistavěna malá sakristie. Kostel byl původně utrakvistický (podobojí), to dokazuje vyobrazený kalich na příčném trámu stropu mezi lodí a kněžištěm. Jsou zde vyobrazeny postavy 12-ti apoštola a Spasitele, klesajícího pod křížem. Pod kalichem tu byl ponechán nápis:

„S povolením světské i duchovní vrchnosti, velmi důstojného a vysoce učeného a dvojctihodného pana direktora Kašpara Jiřího, za správy hospodářů Pavla Kejvala, Martina Kovářů, Matěje Varova, Daniele Matějova ano 1705 (konec schází). Toho roku byl vnitřek kostela vymalován pestrým ornamentem, což dokazuje nápis na starém kůru: „Eliáš Kohler maler“. Jiný podobný nápis nad kazatelnou na trámu na půdě zněl: „Heinrich Francius Kohler, maler“.

Původní zasvěcení kostela patřilo sv. Martinu. Zasvěcení bylo změněno roku 1683, za působení dobrušského děkana Jiřího Sidirurga u příležitosti instalace nového hlavního oltáře sv. Jana Křtitele. Tou dobou byl kostel ve Slavoňově tzv. filiální (podléhající děkanskému kostelu v Dobrušce). První kněz, který zde působil, byl Johanes Marvan jmenovaný lokálním kaplanem slavoňovské expozitury dne 13. prosince 1786. Jeho roční služné činilo 300 zlatých a bylo vypláceno ze státního fondu. Víme o něm i to, že mu bylo 33 let a že pocházel

Slavonov - příjezd od Nového Města nad Metují. Foto: J.B.

Slavonov - návěs. Foto: J.B.

z Hrádku. Do Slavoňova se přistěhoval se svou maminkou dne 2. února 1787. Svoje působení započal v místní škole, která byla sice v dost bídném stavu (stála zde již od roku 1680), což kronikář připomíná:

„Poněvadž ale žádný příbytek pro duchovního pána vystavěný nebyl, pročež on na ten čas v onom školním stavení (dost nebezpečném pro jeho sešlost) přebýval, a pro vyučování mládeže objednané místo v obci Slawonovské zastal“.

Nově vzniklá expozitura zahrnovala tyto obce: Slavoňov, Blažkov, osada Bradle, Mezilesí, Libchyně, Jestřebí, Sendraž, (zemanský dvůr) Studýnka, Váňovka, Bohdašín, Zákřaví. Obce se nacházely celkem na třech panstvích. Byly to tyto panství - frymburské (později opočenské), novoměstské a náchodské. Tou dobou bylo ve Slavoňově 54 stavení a chalup, v kterých přebývalo celkem 332 obyvatel. Obyvatelé byli většinou zaměstnání zpracováním lnu, tradičními řemesly jako je kovář, truhlář, švec, řezník, sedlák, zahradník atd. Samostatnou farností se stal definitivně Slavoňov až roku 1806. Stav kostela byl v různých dobách různý. Doby rozkvětu a oprav se střídaly se stavem nouze a úpadku, v některých případech hraničily až s hrozbou rozpadu stavby.

Zvonice.

Samostatně stojící zvonice, která tvoří současně vchodovou bránu na hřbitov je patrně pozůstatkem po původním kostele. Na kamenné podezdívce je vestavěná dřevěná zvonová stolice na zavěšení dvou zvonů vedle sebe a jednoho napříč. Zvonový prostor je zpřístupněn v kamenné části vnějším schodištěm, které přechází ve střední části přes malý balkónek do vnitřního prostoru stavby. Ve střední části pokračuje dřevěné schodiště. Zvonici zakrývá dvojstupňová valbová šindelová střecha. Vrchol zvonice je ukončen dvojitým ozdobným křížem. Okna jsou obdélníková po dvou na třech stranách a jednom na levé stranu (z celního pohledu). Na východní straně (směrem ke vsi), jsou okna dělená s dřevěnými žaluziemi. Ostatní jsou jednoduchá s prkennou výplní.

Zvony.

Do roku 1917 byla zvonice osazena třemi zvony. Z toho nejmenší - Ave Maria o váze asi 72 kg byl pravděpodobně pozůstatkem po původním kostele. Tento byl vzat k účelům

válečným a nenávratně se ztratil. Největší zvon byl odvezen do Nového Města nad Metují a vyměněn za zvon, který byl prasklý. Střední zvon zůstal. V roce 1927 za přispění všech obcí kolátory byly pořízeny dva zvony. Velkou finanční zásluhu na zakoupení měl zejména pak J. Krecl rodák z Jestřebí, žijící v Americe, který věnoval na zakoupení nového zvonu 1000 dolarů tj. 33.500,- Kč a pan farář Václav Vojnar který z vlastních prostředků zakoupil malý zvon. 14. srpna 1927 byly přivezeny na nákladním aute z Broumova dva zvony. Velký zvon vážil 1281 kg, malý zvon 392 kg. Účet za ně zněl 49.616,- Kč. Daň z obrátu 2% činila 927,- Kč.

Oba tyto zvony byly odebrány k účelům válečným ve II. světové válce. K velkému smutku všech zdejších obyvatel, byly sejmuty a odvezeny dne 26. 3. 1942.

O vrácení zvonu z Nového Města nad Metují začal jednat „Výbor o navracení zvonu“ založený k tomuto účelu roku 1947. Od založení začala mravenčí neúnavná práce tohoto výboru ve shánění finančních prostředků k zakoupení nového zvonu pro Nové Město, aby se starý slavoňovský zvon mohl po 32 letech vrátit zpět. Byly zřízeny sbírky v jednotlivých obcích kolátory, o finanční pomoc byly požádány okresní, krajské výbory i ministerstva. Bylo rozesláno 429 prosebných dopisů, 201 děkovných dopisů, 112 dopisů a 1 telegram. Tuto agendu vedl se vzornou pečlivostí pan Stanislav Suchánek č.p. 3.

Celkem bylo na sbírkách získáno 175.850,- Kčs. Za tento obnos byl u firmy „Kovolit“ R. MANOUŠEK a SPOL. v České u Brna, odlit nový zvon o váze 1200 kg pro Nové Město a zbyly ještě finance na pořízení třetího zvonu do slavoňovské zvonice. Zvon, vrácený z Nového Města byl slavnostně vysvěcen dne 18. září 1949 a na slavnosti u příležitost „vrácení zvonu“ bylo přítomno 4000 lidí.

Roku 1950 byl pořízen nový malý zvon opět z dílny zvonaře p. Manouška v České u Brna za velkých obtíží, neboť nově vznikající režim církevním aktivitám příliš nepřál. Na tento zvon bylo 7. listopadu 2000 instalováno automatické zvonnění firmou KOPECNÝ ELEKTROZVON Olomouc v ceně 24 000,- Kč.

Popis zvonu:

Největší zvon má spodní průměr 1230 mm je zavěšen na dřevěném závěsu z pozdější doby. Cepý jsou opatřeny valivými

ložisky. Zvon byl v minulosti otáčen, proto je srdce zavěšeno na šarnýru pomocí koženého závěsu bez pojistného plechu. Koruna zvonu je šestiramenná v provedení 2+1, zdobená. Na čepci je v lince veden nápis:

FRANCISCUS FRANK ME FUDIT PRAGE

Na korpu je nápis:

FUSA A°1589 REFUSA 1753. INTERATO REFUSA 1770. REGNANTE MARIA THERESIA IMPERATRICE REGINA HUNGARIE, BOHEMIAE ET IMPERATIORE IOSEPHO SECUNDO SERENISSIMO DOMINO DOMINO OPROCE-ZENEZIS DOMINII PRINCIPE RUDOLPHO DE COLLO-REDO. PAROCHO FRANCISCO ANTONIO REITH. NEO HRADECAE.

Vpředu na korpu je reliéf sv. Jana Křtitele.

Rok odlití – 1770 odlil F. A. Frank.

Střední zvon o spodním průměru 1022 mm je zavěšen na dřevěném závěsu s kováním z pozdější doby. Srdce je obuškovo-ého tvaru, zavěšené na jednoduchém šarnýru. Koruna zvonu je šestiramenná v provedení 2+1, zdobená. Na čepci je v lince nápis:

LETA PANIE MDLXI TENTO ZWON SLIT GEST KE CZTI KCHWALE PANV BOHW WSSEMOHOVCZIMU TROIGO PANSTWI ZADVSSI SLAWONOWSKIMU SKRZE W F KONWARZE

Ve spodní rozšířené části je ornamentální pás, střední část (korpus je hladký).

Tento zvon podle znaleckého posudku p. P. R. Manouška lze tento zvon považovat za mistrovskou ukázkou zvonařského umění 16. století. Zvonař podepsaný iniciálami W F KONWARZ, vlastním jménem Václav Farář (Konvár), známý také jako Václav Trodocel působil v Hradci Králové. Jeho zvonu se do dnešní doby zachovalo velmi málo a všechny patří mezi velmi hodnotné.

Rok odlití – 1561 odlil - V. Farář v Hradci Králové.

Nejmenší zvon o spodním průměru 836 mm a váze 372 kg, je zavěšen na dřevěném závěsu s kováním, cepý uloženy na valivých ložiskách. Srdce je ploché, na čepci po obvodu je veden nápis:

SV. VÁCLAVE NEDEJ ZAHYNOUTI NÁM NI BUDOU-CÍM, SLAVOŇOV, L.P. 1950, Z.U.K. ČESKÁ U BRNA.

Rok odlití – 1950, odlil – Manoušek ve fi. „KOVOLIT“ R. MANOUŠEK A SPOL. v České u Brna.

Soubor tří zvonu tvoří, podle p. Manouška, zcela ojedinělý, vysoce cenný komplet. Akustické ladění zvonu je velice vyrovnané a souzvuk všech tří zvonu vytváří neobyčejný a nezapomenutelný zážitek.

Sepsal: Josef Suchánek, zdroj internet.

Obr. vpravo:

Vyhlašená hospoda „U Bětky“ - výborná kuchyně, pěkný sál na akce a „tanečky“. Oblíbená a vyhledávaná.

Významný podnik ZBA vlevo při příjezdu od NMNM.

Dole:

Pohled na Slavoňov z okraje lesa nad vesnicí.

Uprostřed „Dům Mariina zahrada“.

STARÉ NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

V minulých číslech Novoměstského kurýra jsem vám představil jednotlivá podloubí na novoměstském náměstí.

V dalších číslech se, kromě dalších vesnic spadajících pod město z titulu ORP, chci věnovat historickým pohledům na naše město.

Využiji k tomu historické fotografie, které jsem postupně z různých zdrojů nashromáždil a z nich tedy vyberu vždy určitou lokalitu.

Začneme novoměstským náměstím, které oprávněně můžeme považovat za tu nejcenější a nejobdivovanější lokalitu našeho města - samozřejmě spolu se zámkem. Postupně budeme pokračovat na Komenského, TGM, Klosovu, Sokolskou, Hřbitov, Masarykovu čtvrť, František, od Rychty k nádraží,

a na druhé straně Horské předměstí, Českých bratří, Hamplovka, Pod Výrovem, Zelená atd.

A tak se podívejte na první sérii fotografií z minulosti našeho města. Snažil jsem se uvádět rok, ze kterého ta která fotka pochází, někde to ovšem nevím, kdo to ví, může mi to sdělit a já to doplním.

Počet vložených fotek bude vždy 15. S tím bych mohl nějakou dobu vydržet.

J.B.

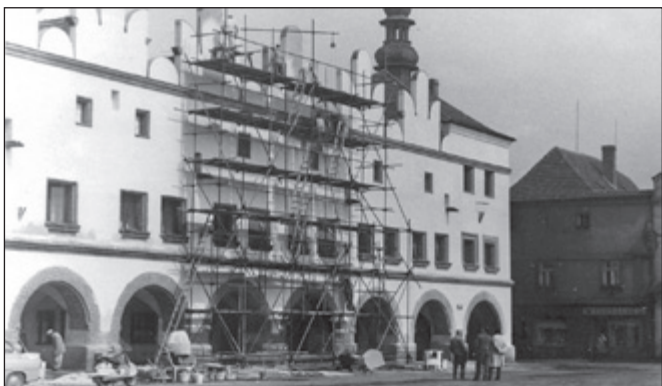

Severní fronta domů - rok 1909.
Východní fronta domů - 20 léta
Zámek 1931

Pohled ze zámekové věže
Pohled z kostelní věže 1938
Náměstí s pivovarem 1930

Pivovar 1930
Severní fronta domů před úpravou -1939
Severní kout náměstí - mezi válkami

POHLEDY Z MĚSTA

Severní fronta - jednotný nátěr 1965
Severní fronta po dostavbě - 1956
Východní zástavba - 1946

Jihovýchodní kout z věže - 1937
Jihovýchodní kout z věže - 1946
Jižní zástavba - 1914

VTIPY NA ZÁVĚR

Vejde turista v San Francisku do obchodu se zvířaty a prohlíží si opice.

Vtom vejde jiný zákazník, jde rovnou k prodáváči a říká: „Prosím jednu opici typu C++.“

Prodáváč mu ji podá, chlap zaplatí 5000 dolarů a odejde.

Překvapený turista se ptá: „Prosím vás, co to bylo za opici, že byla tak drahá?“

„No, víte, ona dokáže programovat v C++, bez chyb, efektivně, úhledný kód. Velmi dobrá investice.“

„A tamty opice?“

„Ty stojí 10 000 dolarů, ale umí programovat v C++, v Javě a v PHP.“

„Proboha, a tam máte opici za 50 000! Co dokáže ta?“

„No, abych řekl pravdu, ještě jsem ji neviděl nic dělat, ale ostatní opice ji oslovují „project manager.“

Zvířátka v lese se dohodla, že si postaví sídliště. Do města na příslušné úřady půjde liška, ta je dost fikaná, všechna potřebná potvrzení a povolení rychle vyřídí, řekla si zvířátka.

A tak tedy liška šla. Přešel den, dva, týden, měsíc a po měsíci se liška vrací se stáhnutým ocáskem a celá zničená říká: „35 potvrzení mám, je to 36, poslední se mi už vyřídí nepodařilo.“

Tak se do města vydá medvěd. Ten jako nejsilnější v lese určitě zařídí, abychom tu měli sídliště, přemýšlela zvířátka. Přešel den, dva, týden, měsíc a po měsíci se medvěd celý vystresovaný a vyhublý vrací a říká: „35 potvrzení mám, jen to 36, poslední se mi už vyřídí nepodařilo.“

Zvířátka se už pomalu smiřují s tím, že budou dál bydlet v podmínkách nedůstojných pro zvíře 21. stolení, když tu najednou řekne oslíček: „Já bych to zkusil vyřídí!“

Ostatní zvířátka se začnou smát a říkají: „Ani liška se svým intelektem a ani medvěd z pozice moci to nedokázali vyřídí, už jen ty to dokážeš!“

Ale oslíček se těmito řečmi nedal odradit a vydal se do města.

Za tři dny se zvířátka vzbudila kvůli velkému ruchu a vidí, jak už z dálky jde osel a mává se všemi potvrzeními. Za zády mu jedou bagry, jeřáby, nákladní auta s pískem a ostatním stavebním materiálem.

Zvířátka se nestáčí divit a ptají se osla, jak se mu to podařilo vyřídí.

„Velmi jednoduše,“ říká osel, „přijdu na úřad, otevru první dveře - spolužák, druhé dveře - spolužák, třetí dveře - spolužák...“

ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM

Příjemné Velikonoce přeje Novoměstský kurýr.

Zpracoval: ing. Jindřich Buchal, ČSA 821, Nové Město nad Metují, 54901.

www.novomestskykuryr.info

Zveřejněno v „Novoměstském kurýru“ vždy poslední den v příslušném měsíci.

Není určeno pro tisk. © PC Print.

Slavoňov - pohled na starý hřbitov s dřevěným kostelem. Foto: J.B.

Slavoňov - kostel sv. Jana Křtitele. Foto: J.B.